

Onze Lieve Vrouw Ten Hemel Openomen

P.E. St. Trudo

15 augustus 2026

Eerste lezing (1 Kron 15,3-4.15-16; 16,1-2)

Uit het eerste boek Kronieken

Koning David had in zijn stad Jeruzalem een tent laten oprichten om er de ark van de Heer in onder te brengen.

Hij riep alle afstammelingen van Aaron er naartoe.

Hij nodigde ook de levieten uit, omdat alleen zij de ark mochten dragen, zoals Mozes voorgeschreven had, met draagstokken op hun schouders.

De levieten kregen van David ook de opdracht zangers op te stellen met luiten, harpen en cimbalen, om feestelijke muziek te laten horen.

Zo kwam de ark van de Heer aan in Jeruzalem, in de tent die koning David had laten opslaan.

Er werden brandoffers en vredeoffers aan de Heer opgedragen.

Daarna zegende David het volk in de naam van de Heer.

Tweede lezing (Hebr 9,4)

Uit de brief aan de Hebreeënen

De centrale plaats in de tempel van Jeruzalem wordt genoemd 'het heilige der heiligen'.

Daar mag alleen de hogepriester binnengaan, en slechts eenmaal per jaar.

Daar staat een gouden wierookaltaar en de ark van het verbond, langs alle zijden overtrokken met goud.

In de ark bevinden zich drie zaken:

een gouden kruik met manna,

de staf van Aäron, die gebloeid heeft,

en de stenen platen met de tien woorden.

Evangelie (Lk 11,27-28)

Uit het heilig evangelie volgens Lukas

Eens, toen Jezus tot de mensen aan het spreken was, riep een vrouw hem toe:

“gelukkig de schoot, die jou gedragen heeft,
en de borsten, waaraan je hebt gedronken.”

Maar Jezus antwoordde haar:

“Gelukkig vooral zijn zij die het woord van God horen,
en ernaar leven.”

Homilie

Z en B,

Zijn jullie al eens gaan zien naar de vroegere Sint Kristoffelkerk hier in Assebroek, nu een koptische – zeg maar orthodoxe – gemeenschap er haar gebedsruimte heeft gevonden?

Je zult gemerkt hebben dat het koor er helemaal anders uitziet dan voorheen.

Een wand scheidt nu het altaar van de rest van de kerk.

Er zijn wel twee doorgangen, maar die worden afgesloten door een gordijn.

Op de wand staan meerdere heiligen afgebeeld.

Die afbeeldingen heten ikonen, en de wand ikonostase.

De voornaamste ikonen zijn deze van Jezus en Maria.

De gewone gelovigen mogen in die afgescheiden ruimte niet komen. Alleen de priesters mogen dat, op de belangrijkste momenten van hun misvieringen, die ze ‘de goddelijke liturgie’ noemen.

De iconostase symboliseert de afstand tussen de menselijke, de aardse werkelijkheid, en de goddelijke, de hemelse.

En slechts gewijde voorgangers mogen in die goddelijke werkelijkheid intreden.

De orthodoxe kerken liggen hiermee in de lijn van de joodse traditie.

In de tempel van Jeruzalem was er ook een heilige der heiligen, waar alleen de hogepriesters éénmaal per jaar toegang toe hadden.

Daar was het dat Gods nabijheid het sterkst aanvoeld werd.

Daar stond immers de ark van het verbond.

Dat was een kist gemaakt uit acaciahout, met zuiver goud bekleed, waarin Mozes de stenen tafelen had geplaatst toen hij die op de berg Sinaï van Jahweh had gekregen.

Die ark ging mee heel de tocht door de woestijn, en kreeg een centrale plaats wanneer het joodse volk zich vestigde in het land Kanaän.

Het symboliseerde de aanwezigheid van Jahweh onder zijn volk.

In de tijd van koning David, toen er nog geen tempel was gebouwd, werd de ark onder een speciale tent ondergebracht.

Dat hoorden we in de eerste lezing.

En in de tweede lezing hoorden we dat de ark, naast de stenen tafelen, ook manna uit de woestijn bevatte, en een staf van Aaron.

Het moest de gelovigen er telkens weer aan herinneren dat zij die de richtlijnen van Jahweh naleven zoals op de stenen tafelen staat, en de leiding aanvaarden van Jahweh's gezalfden, waar de staf van Aaron symbool voor stond, ook mogen ondervinden dat Jahweh hen niet in de steek laat zoals hij hen in de woestijn het manna had gegeven.

Meer dan in onze katholieke traditie benadrukken ook de orthodoxe kerken die grootheid, die almacht, die onbereikbaarheid van God.

Maar dat wil ook bij hen niet zeggen dat God de mensen in de steek laat.

Hij komt hen nabij door tussenpersonen.

Dat zijn dan diegenen die afgebeeld staan op de iconostase: Jezus Christus, zijn moeder Maria, en meerdere heiligen.

Jezus is degene die, meer dan wie ook, in zijn leven heeft laten zien waar het God om gaat.

Maar even belangrijk is in de orthodoxe traditie de rol van Maria: ze wordt 'theotokos' genoemd, zij die God tot leven brengt.

Door ja te zeggen, door de opdracht te aanvaarden om moeder van Jezus te worden, heeft zij God weggehaald uit het heilige der heiligen, het onbereikbare, en hem midden de mensen gebracht in een mens van vlees en bloed, Jezus de Christus.

En een belangrijk woord dat in de bijbel van haar opgetekend staat is: 'doe maar wat hij jullie zeggen zal.'

Laten wij, als wij een feest vieren van Maria, dat woord ook tot ons gericht weten, om in ons leven te doen wat God van ons verlangt, en getuigen te zijn van zijn liefde, door onze zorg voor onze medemensen.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.